Bureauet
for
Det 2. Nordiske Kvindesagsmøde
i København,
den 10. og 11. Juni 1914
paa Dansk Kvindesamfunds Hovedkontor,
STUDIESTRÆDE 42. KØBENHAVN K.

er aabent hver Dag fra Kl. 11—5. Tlf. Byen 172.

Emblem, der fremstilles paa Den kgl. Porcellænsfabrik, og som giver Adgang til **alle** Møderne, koster **Kr. 3,00.**

Illustreret Program og Kantate leveres gratis til alle Kongresssens Medlemmer. Se iøvrigt foranstaaende Artikel.

Da Pladserne er begrænset, opfordres man til at tegne sig i **god Tid.**

min Skyld gierne tage det af Bladet med, blot I vil holde mit aandelige Billede i Ære.«

Jeg mente, Øjeblikket var kommet til at tage Kuponhæftet frem.

»Min høje Frue har maaske fornummet, at Dansk Kvindesamfund agter denne Sommer at gøre et allerunderdanigst Forsøg paa at knytte »den Snor af Strænge tre«? — Tør vi regne paa Deres fyrstelige om end usynlige Nærværelse ....«

Hun rystede med Heftighed paa Hovedet.

»Jeg har nok hørt derom, men hold mig utenfor. Mændene har saa grundigen fordærfvet mit Lifvs herlige Værk, at ikkun mit Nafns Nævnelse vilde jage Nordens Quinder fra hverandre. Jeg ønsker Jer alt Held med Jert Forehafvende, men *jeg* tør icke være med.«

Hun tav med et forgræmmet Udtryk i sit Ansigt, gjorde saa en Bevægelse med sin store hvide Armvinge, som fejede hun en besværlig Byrde bort og slog over i en anden Tone.

»Men det er icke det, hvorfor jeg hafver kaldet Dig. Sæt Dig der paa min Hiertebroders Ligsten och sig mig, hvad I mener om den nye Grundlofv?«

Jeg satte mig paa Ligstenens yderste Hjørne for ikke at genere den harniskklædte Skikkelse med mine 75 Kilo.

»Ja, hvad den lige og almindelige Valgret angaar... «

Hun gjorde en heftig Bevægelse.

»Lad Mandfolkene slaas om den, och tænk I paa det, som er mere verth! Har I sikret Jert Kiøn Udsicht til Danmarcs Krone, naar den sidste mandlige Ætling af Kristiern den niende og Drotning Lovise er ganget av Lifve?«

»Der staar i Grundlovsforslaget, at i saa Tilfælde træder den forenede Rigsdag sammen og vælger den nye Konge .... «

»Eller Drotning? —« faldt den høje Frue mig hastig i Talen.

Jeg saa beskæmmet ned for mig. »Der er i Forslaget kun Tale om en Konge.«

Hun smilede skummelt og lænede sig tilbage i Korstolen med Armene krydsede over Brystet.

»Jeg vidste det, derfore lod jeg Dig kalde. Men gak Du nu hjem och skrifv i Jert Blad, at saaledes taler den store Margrete Valdemars Dotter til Danmarcs Quinder: »I taug, dengang Kongelofven af 1665 indskrænkede Quinders Ret til at bære den Krone, som jeg aleneste av alle Danmarcs Fyrster har haft Hofved til at bære. — I taug ligervis, dengang de enevældige Mænd for at tækkes vælske Magthavere ved Tronfølgerlofven av 1853 ganske ute stængte Eders Kiøn fra min Trone, — men tier I nu tredie Gang, hvor man vil nægte Jer Adgang til den Krone, som mine Fortienester av Land och Rige burde hafve gjort til en Odelsret for mit Kiøn, da skal I for sand icke umage Jer med at rejse Rytterstatue eller anden Mindismærke før mig, thi da har I brudt Stafven ofver min Gerning, da er min Storhet ikke for mere at agte end min Skiønhet, — da ligger jeg beskæmmet i min Grafv. — Lad mig komme forbi!«

Hun havde rejst sig fra Stolen, og som hun stod der for mig streng og